

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Never too old to learn : the effectiveness of the Coping with Depression course for elderly

Haringsma, R.

Citation

Haringsma, R. (2008, January 31). *Never too old to learn : the effectiveness of the Coping with Depression course for elderly*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/12620>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/12620>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Dankwoord - Curriculum vitae

Dankwoord

Ik kijk terug op een fijne periode in mijn leven waarin ik bezig kon zijn met iets wat ik prettig vind om te doen en wat ook maatschappelijk relevant is.

Een onderzoek doe je niet alleen. Ik ben vele mensen dank verschuldigd voor hun bijdrage. In de eerste plaats de cursisten die vrijwel allemaal bereid waren om deel te nemen aan het onderzoek. Zij kwamen daarvoor een keer extra naar de GGZ instelling voor het interview. Daarnaast moesten ze ook op gezette tijden een serie vragenlijsten invullen. Ik dank hen voor de inzet en zorgvuldigheid waarmee zij dat steeds hebben gedaan.

Ik wil ook alle cursusleiders van de instellingen die meededen aan dit onderzoek hartelijk bedanken voor hun inzet. Het vergde een behoorlijke dosis flexibiliteit van hun kant om zich in het korset van strenge eisen van wetenschappelijk onderzoek te wringen. Het onderzoek werd weliswaar door mij uitgevoerd, maar door het praktijkveld gedragen. Het is hier ook de plaats om Inge Theunissen te noemen met wie dit project begonnen is. Een bevlogen cursusleidster die geloofde in het mooie product, en ook degene die mij goed geadviseerd hoe knelpunten op te lossen. ‘Hier en daar een druppeltje olie en het gaat weer lopen’ was haar advies. En zo was het ook.

Voor de uitvoering had ik een team betrouwbare interviewers om mij heen verzameld. Ik wist zeker dat als zij op pad gingen, de interviews goed zouden verlopen. Ook hebben zij mij veel werk uit handen genomen door de teruggestuurde vragenlijsten te controleren en de deelnemers op te bellen als er nog onduidelijkheden waren. Ik wil van deze groep Peggy de Graaf noemen als de interviewster die van het begin tot het eind nauw betrokken is geweest bij de uitvoering van dit onderzoek. Maar ook andere engelen hebben mij geholpen, zoals Desirée Kapteijn, die de tweemaal ingelezen data nauwkeurig heeft gecontroleerd op fouten, en Roy de Kleijn, die mij heeft geholpen om de drukproef goed te krijgen.

Dit is ook de plaats om Ineke Voordouw van het Trimbos instituut te bedanken. Zij heeft mij met raad en daad terzijde gestaan om de brug te slaan tussen het preventie veld en de wetenschappelijke club en om deze in stand te houden. Door haar bemiddeling konden wij de tussentijdse bijeenkomsten over de voortgang van het onderzoek op het Trimbos instituut houden. En op het laatst hebben we nog nauw samengewerkt om de handleiding van de cursus aan te passen.

Een onverwachte bonus zijn jonge collega's. Ik had er nooit over nagedacht, maar het is fijn om vriendschappen te kunnen sluiten met mensen die in leeftijd wel een generatie kunnen verschillen. Het is verrassend hoe zo'n leeftijdsverschil helemaal wegvalt als je een zelfde doel nastreeft.

Kamergenotes. De eerste periode had ik een stil eigen kamertje tot mijn beschikking en dat beviel me prima. Daar moest ik echter weg en kwam ik eerst bij Linda Booij op de kamer te zitten. Later deelde ik deze met Anja Greeven en daar is Karien Buitelaar bij gekomen. En tussendoor heb ik bij Coby de Boer en Marija Maric op een kamer gezeten. Met al deze collega's heb ik kunnen lachen en huilen; ze hebben me allemaal

Dankwoord

geholpen om niet in getob te blijven steken. De verhuizing naar de eerste verdieping, onder de tweede waar de meeste KGN collega's kantoor houden, is misschien voor de contacten met hen wel een verarming, maar is voor het contact met Marieke Tollenaar, Jacobien Peer en Yvonne Schulte heel stimulerend gebleken.

Ik zou er nog een stelling aan toe kunnen voegen: Je kunt veel stress aan in een werkomgeving met jonge mensen en een onderzoeksgroep van ouderen.

Paranimfen. Ik mocht Linda's paranimf zijn en ik ben heel blij dat ze die rol ook bij mijn promotie wil vervullen. Vanuit Montreal heeft ze me met raad en daad gesteund, zowel inhoudelijk als met het persklaar maken van het proefschrift. Mijn andere paranimf, Angelina Kooij, is al 30 jaar een van mijn beste vriendinnen. Niet alleen zorgt ze dat deze dag voor mij een feest wordt, ook in de jaren daarvoor hebben zij en haar man Don grote interesse getoond in 'mijn onderzoek' en meegedacht hoe de hordes te nemen.

Ik wil hier ook mijn goede vrienden Janny, Leona, Corinne en Rob, Arina en Jan noemen, die in mij bleven geloven, ook als het mij tegenzat. Dank jullie wel, ook voor jullie zorgzaamheid.

Furthermore, I would like to thank my dear American friend Mary Suter, who so gracefully took it upon her to proof read the first three chapters.

Dat het boekje er zo mooi uit ziet is te danken aan Carin Althuizen. Na een korte uitleg over de inhoud van mijn onderzoek heeft zij deze kunnen visualiseren.

Lieve Mama, ineens is het dan zover en wordt een langdurig project afgerond. Het is heerlijk om u zo te zien genieten, en dankzij u wordt het ook nog met een groot feest afgesloten.

Curriculum Vitae

Rimke Haringsma was born on November 23, 1951 in Djakarta, Indonesia. She completed secondary education (HBS-B) at Rijnlands Lyceum in Oegstgeest, the Netherlands in 1969. She stayed in the USA for one year on an exchange program. She graduated in the Hague as a physiotherapist in 1974, worked as a children's physiotherapist from 1978 till 1988 in the Juliana Kinderziekenhuis in the Hague. In 1980 she started a 6 year course in Haptonomic psychotherapy, a mind-body approach to cope with stress. She had her own private practice between 1984 and 2001. In 1989 she enrolled at the Leiden University as a part time psychology student. She graduated cum laude in Clinical and Health Psychology in 1996. In September 1999 she started working on the present thesis as a PhD student at the department of Clinical and Health Psychology. Since March 2005 she has held a teaching position at this department. Besides, she trains professionals in conducting the International Personality Disorder Examination, a diagnostic tool for personality disorders developed by the World Health Organisation.